

Szőnyi Etelka:

EGY HOSSZU MONDAT, MELYBEN SZÓ

SZÓT KÖVET...

Telik-mulik az idő újból szombat-vasárnap aztán ismét hétfő ez a rendje a rendeltetése /hogy közelítsen és távolítsa egymástól dolgokat hogy más-más viszonylatokba helyezzen bennünket hogy tereket nyisson előttünk folyamatosan és megállíthatatlanul -- virágzóan-illatos tereket nyálkásan-szürke szikrázó-csend-fehér aranybolyhosan-meleg-barna tereket/ és én hetekben mérem az időt mint mások a csecsemő korát de az én idő-csecsemőm nagyon rövid életű csak egy hétig él utána vége és születik a másik vagy talán nem is a másik csak önmaga újjá-ujból és már úgy van hogy megint halni készül anélkül hogy a legfentebb térségek valamelyikét is megnyitotta volna előttem /hogy új szépségekre a szemem ismeretlen hangokra a füleim zseniális gondolatokra az agytekevényeimet tette volna érzékennyé/ hát szeretnék egy madzagot kötni a nyakamra megcsomózva és átengedni magam a szorításának s tennem is ha nem kellene ilyenkor mindig igenha erőteljesen sirnom ha nem rázná egy kifürkészhetetlen valami a vállam és fogná le kezeim elémtartva saját husz éves életem /cca 1938 hét - igyekszünk hűek maradni egyéni idő-

számításunkhoz/ hogy kapaszkodjak belé s tenném ha nem türemkednének elő emlékszféráimból hófehér és fekete billentyűk érintései ujjaim hegyén egy ecset karcsu simasága egy-egy toll sokszor értelmetlen-engedelmes futkosása a papíron és hasonló ilyenek nem megfélelmezve olyan szentimentálisnak tűnő dolgokról sem mint egy-egy szempár kirajzolódása lelki szemeim előtt valamint kezek melegének érzékelése a multból /mondhatnók egyszerűen: ha rozsdásan nem sírnák életre magukat emlékeim/ mert az emlékek mindig magukban hordják a lehetőség ígérését is az ismétlődés lehetőségének sőt a tökéletesedett megismétlődés lehetőségének ígérését és ez a vigasz de ugyanakkor ez a remény is és ebben fogamzik az akaraterő és az élet akarása és a már akart és kívánt élet megtöltése erőnk s bátran mondhatjuk emlékeink szerint igen mert a mi logikánk silány ahhoz hogy lássuk a végcélt hogy felfogjuk idő-tér végtelenségét hogy kihámozzuk magunknak az abszolút-értelmet és néha azzal szórakozom hogy megpróbálok más emberek helyébe képzelni magam kutatok a lelkük általam ismert bugyraiban felfedező utra indulok és igyekszem összerakni tényanyagot fantáziát és tapasztalatot megkísérlem egygyé forrasztani e három tényezőt /mint a kisgyerekek mikor házat építenek meg alagutat meg hidakat összerakós játékokból s ahogy lányok illesztik naivan éppé az ezer-darabra-tört kedvenc kávéscsészéjüket ami sohasem lesz tökéletes/ vajon ők

mibe kapaszkodnak hol a cél és milyen a töltelék ami megtermékenyít és értelmet ad de meg hát néha szeretnék a Kedvesem asszonya lenni helyet cserélni vele ha volna rá mód élni az én életem az ő helyében vagy az ő életét ezt nem tudom pontosan mert ez olyan mint egy amőba megfoghatatlan bizonytalanság valahol lebeg a lehetőségek között jóllehet beleképzelem magam öbéléje ami fals mert ő biztosan nem úgy él és én is másként élnék Kedvesem asszonyaként mint ahogy elképzelem és ilyenkor óhatatlanul eszembe ötlik vajon ő nem cserélné-e szerepet szívesen velem nem lenne-e boldogan Kedvesem kedvese de aligha hiszem hiszen ő már egyszer átélte azt amit most én élet át és most éli azt amiben nekem sosem lesz részem ő az ő gazdagságát a nyugtalansága mélyén itt ott szunnyadó nyugalmat nem adná az én megtépett szerelmemért és nem adná a végtelenben eluszó finist a nagyon is markáns végért ami az én jogos tulajdonom demerthogy ilyenkor mindig óraketyegésre riadok és arra eszmélek hogy a délután esti sötétbe olvadt meghogy telik-mulik az idő és közeleg erőteljesen a markáns vég /ami nem feltétlenül a hallállal azonosítandó de még csak nem is szerelmi kapcsolatomban végével ez csak olyan általánosságban emlegetett vég s ki-ki helyezze el izlése - tapasztalata és emlékei szerint képzeletében/ mert ugye ilyenkor szeretnék spárgát csomózni a torkomra hát jönnek az em-

lékek rozsdásan-sírva hogy lesz ez még emigyse is mert
miért ne ismétlődne máskor is e furcsa folyamat meg-
nyilt előttem egy eleddig kevésbé ismert és ritkán
kifigyelhető térség körteillatot hintve szét maga
körül.